

Het fokken van een bewerkbaar, goed bewegend en mooi dressuurpaard was altijd het uitgangspunt voor Albert van Dijk en Tineke Huizing.

› Fokker van het Jaar

“Ik speel liever in de eredivisie”

Samen met zijn vrouw Tineke Huizing bouwde Albert van Dijk in de afgelopen decennia een succesvolle dressuurpaardenfokkerij op. Door goed te selecteren in de Nosa- en de Bottie-stam zijn zij er in geslaagd al een stel spraakmakende paarden te fokken, waarvan de voorheen onder Charlotte Dujardin zeer verdienstelijk presterende Imhotep het fraaiste voorbeeld is. Hun visie en fokkerijresultaten leidden afgelopen zomer tot de titel Fokker van het Jaar.

Tekst: JENNEKE SMIT — Beeld: JACOB MELISSEN E.A.

De recent aan Diana Porsche verkochte Imhotep (v.Everdale) is één van de boegbeelden uit de fokkerij van Albert van Dijk en Tineke Huizing.

Dirk Caremans

In het Drentse Donderen richtten Albert en Tineke bijna dertig jaar geleden 'Bijkershof Dressage' op. Het fokken van een bewerkbaar, goed bewegend en mooi dressuurpaard is voor hen altijd het uitgangspunt geweest. Spijtig genoeg heeft Tineke de grootste successen niet meer mee mogen maken. Zij overleed in april 2016 en deze titel vormt een mooi postuum eerbetoon aan het levenswerk dat ze samen met Albert opzette.

Sterke basis

De passie voor paarden was vanaf het begin een gemeenschappelijke deler. "We reden beiden paard op de manege en woonden midden in het dorp. De fokkerij had onze interesse en we besloten verschillende merrieveulens en een fokmerrie te kopen. Vanaf 1995 zijn we gevestigd op onze huidige locatie en daardoor kregen we meer mogelijkheden voor de fokkerij", vertelt Albert van Dijk. "We zijn begonnen met vijf verschillende stammen en zijn uiteindelijk met twee verder gegaan. De belangrijkste selectie deden we op basis van het karakter. We hadden de veulens geselecteerd op beweging en hoe mooi ze waren, in de omgang merkten we later de verschillen in het karakter. Een paard dat plezierig in de omgang en mensgericht is, had onze voorkeur. Want je wordt er snel flauw van als ze elke keer ellendig doen als je ze naar de wei brengt." Onder meer op veiligen werd interessant merriemateriaal aangeschaft. "Begin jaren negentig gingen we naar de veiling in Borculo. Tineke en ik hadden van tevoren twee dressuurfokte veulens aangekruist in het boekje en hadden een budget van 10.000 gulden. Maar beide veulens konden ons niet genoeg overtuigen, de Wisconsin-dochter Jottie kon dat wel. Zij was in principe springgericht gefokt, maar kon zelf goed bewegen." Zij groeide uit tot de ene stammoe-der van Bijkershof Dressage, de Purioso-dochter Finosa

volgde halverwege de jaren negentig als de tweede. "Dat Purioso-bloed had bij Tineke wel een streepje voor, want ze had zelf ook een fijn rijpaard afstammend van die hengst. De stammen van Finosa en Jottie zijn hier altijd gebleven. Best bijzonder dat we daardoor de basis voor onze dressuurpaardenfokkerij gelegd hebben met twee in de springrichting gefokte merries."

Leren en netwerken

Op de weg die Albert en Tineke hebben afgelegd van manegeruiters naar succesvolle fokkers, hebben ze hun oren en ogen goed opengehouden, om zo alles te leren over de fokkerij en de sport. "We zijn veel naar keuringen geweest. We reden tot in Limburg achter de hengstenkeuringscommissie aan om alle afstammelingenkeuringen te zien. Zo hebben we geprobeerd om steeds wat wijzer te worden. In die jaren waren de keuringen nog belangrijker dan nu. En ik had het voordeel dat Tineke een heel sociale en lieve vrouw was. Ze maakte met iedereen een praatje, netwerken was echt haar ding. Daarbij stotterde ze soms en dat vonden mensen ook wel aandoenlijk denk ik. Ze was in elk geval altijd tussen de mensen te vinden en maakte gemakkelijk contact, terwijl ik meer solitair ben. De paarden stonden in de beginjaren ook allemaal op haar naam, waardoor mensen soms dachten dat ze het alleen deed. De fokkerij was echt onze gezamenlijke passie en we konden daar uren, dagen over praten. Ook hebben we altijd wel paarden laten uitbrengen in de sport, op die manier leer je ook veel over je eigen stammen."

Eigen gevoel volgen

Eén van de eerste grote successen werd behaald met de merrie Uni d'Ottie, inmiddels bekend als grootmoeder van paradepaard Imhotep (v.Everdale). "Toen we 24 jaar geleden de hengst Sandro Hit uitkozen voor onze Wisconsin-merrie Jottie, werden we toch wel voor gek verklaard door sommige fokkers. 'Hebben jullie soms geld teveel?', vroegen ze dan. Het dekgeld bedroeg toen 2.500 gulden en dat was natuurlijk in die tijd een heel bedrag. We hadden een heel goed gevoel bij Sandro Hit én hij was bij de jonge paarden net wereldkampioen geworden. Toen Uni d'Ottie het jaar erop werd geboren, was er wel gelijk veel interesse voor haar. Verkoop was voor ons niet aan de orde en daar ben ik achteraf enorm blij mee, want Uni d'Ottie is een belangrijke schakel in onze fokkerij gebleken. Als driejarige slaagde ze met een 9,5 voor haar draf in de merrietest. Die zomer kreeg ze applaus van alle boertjes en andere liefhebbers op de tribune, dat was echt genieten. In Exloo werd ze kampioen op de Centrale Keuring en ook mocht ze naar de NMK."

Uni d'Ottie had dit jaar een veulen van Vitalis en is voor 2025 dragend van Dream Boy. In rechtstreekse lijn heeft de Sandro Hit-dochter haar sporen ook al verdiend in de

DRACHTIGE MERRIES 2025

Voor komend jaar heeft Albert van Dijk zeven merries drachtig:

- › **Grandinosa** elite IBOP-dres pref PROK (v.Ampère), drachtig van Vitalis
- › **Kinosa** elite IBOP-dres D-OC (v.De Niro), drachtig van McLaren
- › **Jinosa** elite IBOP-dres D-OC (v.Everdale), drachtig van One Million
- › **Uni d'Ottie** elite pref prest PROK (v.Sandro Hit), drachtig van Dream Boy
- › **Della d'Ottie** stb-ext prest (v.Vivaldi), drachtig van Pjethro
- › **Karma d'Ottie** ster (v.Ferdinand), drachtig van Sarai L
- › **Robin d'Ottie** ster (v.Glock's Victorio Grande), drachtig van For Romance

fokkerij. Ze leverde namelijk de Grand Prix-paarden Jagger (v.Ferdinand), waarmee Marc Boblet tot internationale prestaties komt, en de nationaal geklasseerde elite- en NMK-merrie Horacia (v.Jazz, stb.naam Hello d'Ottie) die onder Sarah Wilkinson afgelopen jaar ook haar internationale debuut op dit niveau maakte. Jagger was als jong paard al succesvol onder Astrid Reinders en kwam op zevenjarige leeftijd onder het zadel bij zijn huidige olympische ruiter. Marc Boblet gaf samen met Jagger acte de présence tijdens de huldiging van Albert van Dijk als Fokker van het Jaar. Eerder fokten Tineke en Albert uit Uni d'Ottie al het internationale Juniorenpaard Corvette (v.Rhodium), waar Diana van de Bovenkamp Europees teamzilver mee behaalde.

Kortbenig en kracht

Daarnaast is Uni d'Ottie dus de moeder van de Vivaldi-dochter Della d'Ottie, die op haar beurt het leven schonk aan Imhotep en het Lichte Tour-paard Hunter (v.Connaisseur). “Della d'Ottie is nooit onder het zadel geweest. Zij heeft namelijk als jong paard haar heup gebroken in de opfok. Het had niet veel gescheeld of ze

geweest, want anders had het maar zo heel anders kunnen lopen met Imhotep.”

Imhotep

Imhotep werd opgefokt en vervolgens klaargemaakt voor de KWPN Stallion Show. In de eerste bezichtiging viel het doek voor hem. Via de KWPN Auctions kwam Imhotep in handen van de Engelsman Henry Boswell, die contact had met Carl Hester. Eenmaal aangekomen in Engeland was de deal snel rond, Carl Hester zag direct de potentie in de voskleurige Everdale-zoon en schafte hem aan bij Henry. Sinds 2020 werd Imhotep opgeleid door Charlotte Dujardin en samen kwamen zij tot grote successen. “Van Gertjan van Olst hoorden we op een gegeven moment waar Imhotep terecht was gekomen en dat Carl er heel blij mee was. Het is natuurlijk al een droomscenario dat ons fokproduct op zo'n plek terecht is gekomen.” Onder Charlotte Dujardin nam Imhotep deel aan het WK in Herning, won hij teamgoud en individueel brons op het EK in Riesenbeck en ze werden geselecteerd voor de Olympische Spelen. De verwachtingen waren hoog, want sinds eind 2023 behaalden ze al

“Uit commercieel oogpunt is het beter om ‘brave brommers’ met genoeg looplust te fokken, want die markt is veel groter.”

was er niet meer geweest, want op een gegeven moment leek de situatie zó uitzichtloos dat we hadden besloten haar uit haar lijden te laten verlossen. Maar de dierenarts liet even op zich wachten en op de één of andere manier knapte ze tegen alle verwachtingen in toch weer wat op, zodat ze weer op de been was toen de dierenarts arriveerde. En die vond haar te goed om in te laten slapen. Vanaf toen ging het ook echt steeds wat beter. Scheef is ze altijd gebleven, maar voor de fokkerij was er geen bezwaar, en ze kon ondanks alles met veel kracht bewegen. Als je er wat van wilt zeggen, dan is ze wat kortbenig, maar toevallig hadden we daar met Charlotte Dujardin later eens een gesprek over en zij blijkt daar juist een enorme voorstander van. Die sterke, kortbenige paarden zijn veel minder blessuregevoelig, stelde ze.” Terug naar Imhotep, de tweede nakomeling van Della d'Ottie. “Het was een heel opvallend veulen en hij kon echt goed lopen. Op een gegeven moment kwam Jan Notebomer hier en hij had gelijk veel interesse in Imhotep, maar we wilden hem eigenlijk liever niet kwijt. Uiteindelijk konden we een deal maken dat hij ook een ander hengstveulen uit deze stam kocht, en daarom zijn we akkoord gegaan. Achteraf gezien is dat heel goed

acht internationale zeges op rij. “Het is natuurlijk ontzettend zuur dat Imhotep en Charlotte in Parijs niet hebben kunnen laten zien waar ze toe in staat zijn. Het waren absoluut medaillekandidaten.” In oktober werd bekend dat de elfjarige ruiter is verkocht aan Diana Porsche, die olympische ambities heeft. “Als ze goed begeleid wordt, zou het zeker kunnen dat ze over vier jaar kunnen meedoen aan de Olympische Spelen. Dat zou geweldig zijn.”

Nosa-stam

Ook uit de andere stam hebben Albert en Tineke bewezen goede paarden te kunnen fokken. Deze stam werd begonnen met de Purioso-dochter Finosa, en via dochter Spinosa (v.Havidoff) werd een succesvolle lijn opgezet. “Uit Spinosa fokten we onder andere het Grand Prix-paard Cynosa, een dochter van Tuschinski, en ze is grootmoeder van zowel de KWPN-hengst King de Niro als het Lichte Tour-paard Ilias. In principe hebben we altijd als regel gehad dat we merrieveulens alleen aanhouden als ze beter lijken te zijn dan de moeder. Cynosa is een voorbeeld waarbij we dat dus helemaal verkeerd ingeschat hadden”, vertelt Albert met een lach. “Ze leek wat minder

mooi dan haar moeder, maar als tienjarige liep ze al Grand Prix. Haar amazone Saskia Knol heeft haar helemaal zelf opgeleid, terwijl ze ook nog nooit op dat niveau gereden had. Een geweldig resultaat en ze hebben meerdere overwinningen behaald. Na Cynosa hebben we de meeste nakomelingen van Spinosa aangehouden. Er zit wat vertraging in, maar er staan nu meerdere paarden uit deze lijn bij goede ruiters, dus er zit meer sportief succes aan te komen”, vertelt Albert, daarmee onder andere doelend op de getalenteerde Lumimosa. Deze Geniaal dochter laat onder het zadel van Gregor Tacx haar aanleg voor het hogere werk laat zien. Via de Ampère dochter Grandinosa is Spinosa grootmoeder van de KWPN-hengst King de Niro, opnieuw een opvallend paard uit de fokkerij van de Fokkers van het Jaar. Als driejarige werd hij met 82,5 punten ingeschreven en hij is onder de Italiaan Riccardo Sanavio als zevenjarige voortvarend van start gegaan in de internationale sport. “We hebben King de Niro als veulen verkocht op de veiling in Borculo en hij is opgeleid door Mara de Vries, die hem voor de Italiaanse eigenaren reed.”

Samenwerking

Uit beide stammen hebben Albert en Tineke Grand Prix-paarden gefokt, terwijl dat niet het hoofddoel is geweest.

“Het is natuurlijk geweldig als onze fokproducten het goed doen op het hoogste niveau en van successen zoals die van Imhotep geniet ik enorm. Toch is ons fokdoel nooit puur op Grand Prix-niveau gericht geweest. Het doel was vanaf het begin om fijne, gezonde en goed bewegende paarden te fokken met goede karakters. Maar ik speel natuurlijk wel veel liever in de eredivisie dan in de bijkeuken, dus de lat ligt zeker hoog. Uit commercieel oogpunt is het het beste om ‘brave brommers’ met genoeg looplust te fokken, want daarvoor is de markt veel groter dan voor Grand Prix-paarden die vaak toch wat specialer qua karakter zijn. Een goed dressuurpaard dat alles met gemak doet en niet te kwalijknemend is, waarbij bijna iedereen kan opstappen en wegrijden: daar is altijd markt voor. Voor mij is mooie veulens fokken nog steeds het doel en in principe is alles te koop. Ik ben nu 70 jaar en zal vast geen 100 worden, maar ik sluit niet uit dat ik nog een keer een spectaculair veulen ga aanhouden.” In de beginjaren zagen er jaarlijks één tot twee veulens het levenslicht bij Van Dijk en Huizing, inmiddels zijn dat er zo’n zeven per jaar. “Ik durf wel te stellen dat we een paar goede merries hebben, dus dan ben je een idioot als je ze gust laat. Wel blijf ik me erover verbazen dat verwachtingswaarde beter betaald wordt dan een elitemerrie, terwijl je dan

De titel Fokker van het Jaar vormt een mooi postuum eerbetoon aan het levenswerk dat Tineke Huizing samen met Albert van Dijk opzette.

Della d'Ottie (v.Vivaldi) staat te boek als de moeder van Imhotep. Zij voert via Sandro Hit terug op de Wisconsin-dochter Jottie, die als veulen aangekocht werd op de veiling in Borculo.

De KWPN-hengst King de Niro werd opgeleid door Mara de Vries en kwam later onder het zadel van Ricardo Sanavio, met wie de Ampère-zoon internationaal bij de zevenjarigen uitkwam.

voor de fokkerij toch weer meer zekerheid hebt.” Bijkershof Dressage beschikt over elf stallen. In acht daarvan staan fokmerries, in de overige drie staan sportpaarden. De laatste jaren heeft Albert namelijk een samenwerking opgebouwd met amazone Mariëlle van Hage en haar vriend Daniël Hamstra. “Dat contact is zo’n acht jaar geleden ontstaan, toen Mariëlles sportpaard geblesseerd was en ze hier is begonnen met rijden. Inmiddels wonen ze hier in het dorp, rijdt Mariëlle meerdere jonge paarden en kan ze opleiden tot en met het ZZ-Zwaar. Daniël zoekt alles uit over de fokkerij en helpt met van alles. We overleggen veel en versterken elkaar, dus dat is een hele mooie aanvulling want alleen kan je niet zo veel”, vertelt Albert. “Toen Tineke overleed, dachten veel mensen dat ik zou stoppen met de paarden. Maar het was onze gezamenlijke hobby en dat wilde ik zeker voortzetten. Nu met de hulp van Mariëlle en Daniël is het beter behapbaar en beleef ik er veel plezier aan.”

Netwerken

Ook voor het leggen en onderhouden van contacten blijkt het een waardevolle samenwerking. Daardoor blijft Albert ook weer beter op de hoogte van de ontwikkelingen van zijn fokproducten, die inmiddels over de hele wereld verspreid zijn. “En ik vind het heel goed dat zij als jonge mensen al zo geïnteresseerd zijn in de fokkerij. De vergrijzing is wel een

uitdaging, want het gebeurt nog vaak genoeg dat ik op mijn leeftijd nog steeds één van de jongere fokkers ben. Ik heb een goede samenwerking opgebouwd met Daniël en Mariëlle. Het geeft hen ook mooie kansen, dus dan snijdt het mes aan twee kanten. Zo zouden meer fokkers zonder opvolging het moeten aanpakken.” Ook rondom de Fokker van het Jaar-verkiezing speelden Daniël en Mariëlle een rol. “We werden gebeld door Ans Kok, die ons toevertrouwde dat Albert Fokker van het Jaar zou worden. Aan ons de taak om te zorgen dat hij in Ermelo aanwezig zou zijn, en we hebben kunnen regelen dat zowel Jagger als Hunter onder het zadel getoond werden. Hunter heb ik zelf gereden en het was makkelijker dan gedacht om Albert mee te krijgen”, blikt Mariëlle terug. “Ik vertelde hem dat hij mee moest om te netwerken, en hij had goede energie dus dat was zo geregeld.” Toch was de verrassing groot voor Albert. “Het begon eigenlijk pas te dagen toen de omroeper vertelde over de successen uit de fokkerij. Het was een hele mooie verrassing en ik heb achteraf heel veel reacties gehad. Van RTV Drenthe tot Blue Hors, het nieuws ging snel rond. Ik vind het een heel mooie waardering en het geeft zeker motivatie om nog een tijd door te gaan, we hebben nog een aantal goede jonge paarden in de opfok, dus ik ben benieuwd hoe zij zich gaan ontwikkelen. Of daar nog eens een Grand Prixpaard tussen zit, is helaas niet te voorspellen. Als ik dat kon, was ik miljonair”, besluit Albert van Dijk. •